14/01/2019

Γιατί ο Ιησούς μιλούσε με παραβολές

/ Γνώμες

Όταν ο Ιησούς μετά την παραβολή του σπορέα έμεινε μόνος, τον ρώτησαν για το νόημα των παραβολών και γιατί μιλάει στον κόσμο με παραβολές; Ο Ιησούς τους απάντησε «Γιατί σ’ εσάς έδωσε ο Θεός να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, σ’ εκείνους όμως όχι. Όποιος έχει, σ’ αυτόν θα δοθεί, και μάλιστα με το παραπάνω. Όποιος όμως δεν έχει, κι αυτό που έχει θα του το πάρουν. Γι’ αυτό τους μιλάω με παραβολές για να μη βλέπουν ενώ βλέπουν, κι ενώ ακούν να μην ακούν ούτε να καταλαβαίνουν, μήπως έτσι κάποτε μετανοήσουν και τους συγχωρήσει ο Θεός τις αμαρτίες. Τότε θα εκπληρωθεί σ’ αυτούς η προφητεία του Ησαΐα, η οποία λέει: Θ’ ακούσετε με την ακοή μα δεν θα καταλάβετε, και θα δείτε μα δεν θ’ αντιληφθείτε. Γιατί έγινε αναίσθητη η καρδιά αυτού του λαού, και με τ’ αυτιά βαριάκουσαν κι έκλεισαν τα μάτια τους, για να μη δούνε με τα μάτια κι ακούσουν με τ’ αυτιά και καταλάβουν με την καρδιά, κι επιστρέψουν σ’ εμένα και τους γιατρέψω». Και μετά ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Μακάρια όμως τα δικά σας μάτια γιατί βλέπουν και τ’ αυτιά σας γιατί ακούνε! Σας βεβαιώνω πως πολλοί προφήτες και δίκαιοι επιθύμησαν να δουν αυτά που βλέπετε εσείς, μα δεν τα είδαν, και ν’ ακούσουν όσα ακούτε εσείς, μα δεν τα άκουσαν» (Μτ 13,10-17. Μκ 4,10-12. Λκ 8,9-10).

Ο Ιησούς ήταν πρωτότυπος και ασυναγώνιστος αφηγητής παραβολών. Ένα μεγάλο μέρος της διδασκαλίας του είναι παραβολές.

Ο Ιησούς δίδασκε με παραβολές γιατί:

Αυτός ήταν τότε ο καλύτερος τρόπος για να διδάξει τις νέες, πρωτάκουστες και ανατρεπτικές αλήθειες ζωής της Βασιλείας του Θεού. Άλλωστε με παραβολές δίδασκαν και οι Ισραηλίτες ραβίνοι τότε.

Με τις παραβολές μπορούσαν να τον καταλάβουν όλοι. Ενώ αφηρημένα και θεωρητικά πράγματα ήταν και είναι πάντοτε μόνο για λίγους.

Οι παραβολές με τις αλήθειες που φανέρωναν χαράζονταν βαθιά μέσα τους και τις θυμούνταν πάντοτε.

Η διδασκαλία του Κυρίου καλύπτεται σχεδόν κατά το ένα τρίτο (1/3) από παραβολές. Αυτές λειτουργούν περισσότερο ως πρόκληση-αφορμή για να φανερωθεί η γνησιότητα ή όχι της διάθεσης του ανθρώπου απέναντι στον Θεό, παρά ως μία απλή διευκόλυνση για την κατανόηση της διδασκαλίας Του.

Αυτό σημαίνει ότι εκείνοι που πράγματι αναζητούσαν την αλήθεια, οι καλοπροαίρετοι άνθρωποι, προσανατολίζονταν προς αυτήν και φωτίζονταν από τον Κύριο, ο Οποίος τους μυούσε στα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού. Οι άλλοι, όμως, οι περιστασιακοί και από περιέργεια ή κακή διάθεση ακροατές Του, οι προσκολλημένοι μόνον στον κόσμο, σκοτίζονταν περισσότερο, σαν αυτούς που βλέπουν κάτι χωρίς να το βλέπουν, ή σαν αυτούς που ακούνε κάτι χωρίς τελικώς να το ακούνε.

Σ’ αυτή την περίπτωση αυτοί που είναι προσκολλημένοι στον υλικό κόσμο, παρ’ όλο που ακούνε το λόγο του Θεού, συνεχίζουν να είναι αδιάφοροι και βουλιάζουν στην αμαρτία ακόμη περισσότερο, μέχρις ότου φτάσουν στο σημείο της πλήρους πωρώσεως. Οι υλικοί άνθρωποι, παρ’ όλες τις ευκαιρίες που τους δίνει ο Θεός για μεταστροφή, τελικά επιλέγουν το δρόμο της αμαρτίας και μένουν προσκολλημένοι στις κακές επιλογές τους, κι αυτή η επιλογή τους τους απομακρύνει από τη Βασιλεία του Θεού.